

Sygn. akt VIII Pz 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2014r.

Sąd Okręgowy – Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Smycz (ref.)

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSO Janina Kościelniak

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko Kopalni (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o odprawę, odszkodowanie

na skutek zażalenia pozwanego na 2 punkt postanowienia Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w Z.

z dnia 4 lipca 2014r. **w sprawie** sygn. akt IV P 166/13

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO T. K. (-) SSO J. S. (ref.) (-) SSO J. K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2014r. Sądu Rejonowego VI Wydziału Pracy w Z. umorzył postępowanie. W punkcie drugim tego orzeczenia Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach Sąd I instancji podniósł, że zasądził na rzecz pozwanego wynagrodzenie, w części, w której powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia o odszkodowanie, to jest w kwocie 60 zł zgodnie z regulacją § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Natomiast z uwagi na fakt, że pozwany wypłacił powodowi odprawę rentową w toku postępowania, co bezpośrednio przyczyniło się do cofnięcia przez powoda powództwa w tym zakresie, Sąd Rejonowy uznał, że w tej części pozwana przegrał, dlatego też nie obciążył powoda w tym zakresie kosztami zastępstwa procesowego.

Z kolei wynagrodzenie zasądzone dla pełnomocnika powoda z urzędu, który złożył oświadczenie że koszty pomocy prawnej udzielonej przez niego powodowi nie zostały ani w całości ani w części uiszczone, zostało ustalone zgodnie z § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w części związanej z reprezentowaniem powoda w postępowaniu w sprawie o odszkodowanie, a więc w kwocie 60 zł. Natomiast wynagrodzenie pełnomocnika w związku ze zgłoszonym żądaniem zasądzenia na rzecz powoda odprawy ustalone zostało na podstawie § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 1 pkt. 2 wyżej wskazanego rozporządzenia, to jest w kwocie 450 złotych, co łącznie dało kwotę 510 złotych. Kwotę tą zgodnie z regulacją § 2 ust. 3 rozporządzenia Sąd powiększył o stawkę podatku od towarów i usług.

W dniu 14 lipca 2014r. pozwany złożył zażalenie, zaskarżając orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 2 postanowienia. Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej kosztów postępowania oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany podniósł, że jego zdaniem Sąd Rejonowy błędnie ustalił wysokość kosztów.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone przez pozwanego w punkcie 2 postanowienie o kosztach, znajduje oparcie w obowiązujących przepisach i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego, wskazał właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego, zaś stanowisko jakie legło u podstaw tego rozstrzygnięcia zasługuje na pełną akceptację Sądu II instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji wydając zaskarżone orzeczenie zasadnie zasądził na rzecz pełnomocnika wynagrodzenie, w części, w której powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia o odszkodowanie, to jest w kwocie 60 złotych zgodnie z regulacją § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r., poz. 490 j.t.).

Nadto, zdaniem Sądu II instancji, Sąd Rejonowy mając na uwadze fakt, że pozwany wypłacił powodowi odprawę rentową w toku postępowania prawidłowo uznał, że w tej części pozwana przegrała, dlatego Sąd I instancji słusznie nie obciążył powoda w tym zakresie kosztami zastępstwa procesowego. Świadczenie spełnione zostało, bowiem w toku postępowania, więc należało uznać, że wytoczone przez powoda powództwo odniosło skutek.

Dalszej kolejności Sąd Okręgowy ocenił, iż wynagrodzenie zasądzone dla pełnomocnika powoda z urzędu, który złożył oświadczenie, że koszty pomocy prawnej przez niego udzielonej powodowi nie zostały ani w całości ani w części uiszczone, zostało prawidłowo ustalone przez Sąd Rejonowy zgodnie z przepisami § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) w części związanej z reprezentowaniem powoda w postępowaniu w sprawie o odszkodowanie, a więc w kwocie 60 złotych. Natomiast wynagrodzenie pełnomocnika w związku ze zgłoszonym żądaniem zasądzenia na rzecz powoda odprawy zasadnie ustalono na podstawie § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 1 pkt. 2 wyżej wskazanego rozporządzenia, to jest w kwocie 450 złotych, co łącznie dało kwotę 510 złotych. Kwotę tą zgodnie z regulacją § 2 ust. 3 rozporządzenia Sąd I instancji słusznie powiększył o stawkę podatku od towarów i usług.

Na marginesie należy zaznaczyć, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r., I PZP 6/10 podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 w związku z art. 58 k.p., stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) (vide - Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r., I PZP 6/10, OSNP 2011/21-22/268, LEX nr 707475, www.sn.pl, Biul.SN 2011/2/18, lex nr 707475).

Sąd Najwyższy postanowił nadać tej uchwale moc zasady prawnej, która to zasada ma także zastosowanie do opłat za czynności radców prawnych.

W ocenie Sądu odwoławczego, brak podstaw do obciążania powoda wyższymi kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Z powyższych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia należało orzec jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(-) SSO T. K. (-) SSO J. S. (ref.) (-) SSO J. K.